

מסורת הש"ס

שֶׁאֵין כֶּסֶף הַרְעָה וְהַטְבָּח. שְׁאִירֵיהֶם לָרֹד לֵים: פֶּלַי כִּי תִשְׁכַּח לִבְנֵי־
כָּל מִקּוֹם: ר' יִשְׁמָעֵאל שֵׁשִׁים כ'ו. הֵם שְׁמֵי הַלֵּל לְרִבִּי יוֹחָן
שֶׁר' יִשְׁמָעֵאל שִׁמְשָׁא אֶת רִבִּי מְרִיבָא: מֵאֵי מִיעוּט מִיעוּט מְרִיבָא. דְּדָבָר
שֶׁאֵי אֲפָסֵר הוּא וְהִיא לְמַעַנְהָ אֵת הַיָּדוּעַ לְאָדָם: לֹא יִתֵּן דְּבָרוֹ. לֹא
תִּשְׁמַע אֲלֵהּ דְּבָרָה שֶׁאֲפָסֵר לוֹ לְקִיָּם
שְׂבוּעוֹ וְהִיטָּו לְהֵבֵל: כֹּהֵן שִׁקְרוֹ.
בְּשֵׁם שֶׁתִּשְׁכַּח אֶת מֵלֶךְ אֶתֶּלֶּל תִּשְׁקָר:
הַכֹּהֵן כְּשֶׁנִּשְׁכַּח. שִׁיבָה אֵדָם בְּשֵׁם
לְהֵרֵץ אוֹ לְהוֹשִׁיב אֵלָּא

[illegible]

מ. בדעהלע שבעה הוה חייב ואינו חייב על העלם חסן ואמרין בשלמא א"א אמר
ועל. כ"מ חסן וכו' הוה חייב אלא שכתב ששבעה של אכילה. אלא העלם חסן בלא
העלם שבעה. אדר דא רחמ. חסן. לכוזר. א' ששכחת העלם חסן בלא העלם
וכסבור פת שערין. הוה אכילה. חסן. היינו העלם חסן בלא העלם שבעה. דש
הוה א"א גזנא העלם שבעה. הוה דא רב קיפא. הוה חסן וכו' ר' זילין ר' דפ
העלם שבעה בידו חסן. וימא. א' כ"ר. עסקא. מהחייב אפילו לשבעה:

הוא חייב ואינו חייב על העלם חפץ: אמר מר דר אסי כי הוו קיימי מקמי דרב מד אמר שבועתא דר לקמיה דרב אמר כחד מנייהו אמר ליה אידך ואנא שנתעלם ממנו שבועה יכול שנתעלם ממנו חפץ תלמי חייב ואינו חייב על העלם חפץ: "מחכו על" במעברו שבועה שלא אוכל פת חמין וכסבור שאוכל קאמר שבועה ה"ד כגון דאמר שבועה שלא אוכל פת חמין חפצא אינשי כיון דחפצא אינשי^א ליהו היינו העלם שבוה רב יוסף אלמא חפץ בלא שבועה לא משכחת לה חמין והושיט ידו לסל ליטול פת שעורין ועלח דשבועתיה דכיר ליה חפצא הוא דלא ידע ליה א דתפיס בידיה העלם שבועה הוא לישנא אחרינא א עלה דהאי פת מיהת העלם שבועה הוא ורב יוסף העלם חפץ הוא^ב בעא מיניה רבא מרב נחמן העלם ודר אדרבה הרי העלם חפץ בידו ופמור אמר רב אשי חזוי וחייב אי מחמת חפץ קא פריש הרי העלם חפץ בידו משום חפץ כלום פריש מחפץ אלא משום שבו

[illegible]

נהגוהם איש נגד
 או נסח ויש חשש
 להלכות. ורבה כל
 מה שחזר או להשיב
 מימנו על דבר שאין
 הרעה והטבה. לכל אש
 וישיבת האדם בשבתה
 וישיבת כל מה שיטא
 האדם בשבתה מאי
 שבעה כוונתו. ורבי
 רבי רבי כל מילי. בין
 להחזיק בין לשנוע. ואילו
 שואן אדם כל הרעה
 והטבה. אי הכי המיעוט
 נסמך אף ורמין מיעוט
 כלומר מיעוט. כלומר
 להכליל את הצדקה
 וישמעאל ריש הכי
 ככלל וישמעאל נהגוהם
 הקנה רבי ורבה
 ודברים שאין בהם הרעה
 והטבה. מיעוט אילו

[illegible]

שבעה שבועות שלא אוכל פת העולם שבעה היכי דמי עה. ופרי' רב יוסף אי עתיה דכיר ליה. חפצא חטים היא פריש העולם מיניה רבא מרב נחמן